

देवस्य पत्नी ङीष वा । १देवपत्न्यां “देवीनां दक्षि-
णायने” स्मृतिः । देवसेनाशब्दे उदा० दृश्यम् ।
२दुर्गायाञ्च धरणी “नमोदेव्यै महादेव्यै शिवायै सततं
नमः” “देव्या यथा ततमिदं जगदात्मशक्त्या” इति च
देवीमाहात्म्यम् । “सकृत् कृत्वा महा पूजां देवी-
पादजलं पिबन् । न जातु जननीगर्भं गच्छेदिति
विनिश्चयः” देवीभागव० “अपराधं परं कृत्वा देवी-
भक्तस्य को नरः । सुखं लभेत यदपि भवेत् त्वाता शिवः
स्वयम्” इति देवीभाग० शक्तताभिषेकायां राजमहिष्याम्
अमरः । ४मूर्वायां ५पृक्कायां च भेदि० । इद्विजस्त्रीणा-
सुपाधिभेदे “देव्यन्ताश्च स्त्रियः सर्वां दास्यन्ताः स्यूद्रयोनयः”
कर्मविपाकः । ७आदित्यभक्तायां दक्षिङ्गिन्यां ६वन्ध्या-
कर्कोटिकायां १०शालपत्र्यां ११महाद्रोण्यां १२पाठायां
१३नागररुस्तयायाम् । १४शृङ्गेवांरुकायां १५हरीतक्याम्
१६अतस्तां १७श्यामानामखगे च स्त्री राजनि० । १८रवि-
संक्रान्तौ तत्कालस्य यथा देवीस्वरूपत्वम् तथा एकादशीत०
निरणायि यथा “अतीतानागतो भोगो नाद्यः पञ्च-
दश स्मृताः । सान्निध्यन्तु भवेत् तत्र पहाणां संक्रमे
रवेः । व्यवहारो भवेत्सोके चन्द्रसूर्योपलक्षितः । काले
विकल्पते सर्वं ब्रह्माण्डं सचराचरम् । पुण्यपापविभा-
गेन फलं देवी प्रयच्छति । एकाधिककृतं तस्मिन्
कोटिकोटिशुणं भवेत् । धर्माद्विचर्त्तते ज्ञायुराज्यं पुत्रसु-
खादि च । अयमर्षाद्विप्रधोकादि विषुवायणसन्निधौ ।
विषुवेषु च यदृत्तं जप्तं भवति चाज्यम् । एवं विष्णु-
पदे चैव षड्शीतिसुखेषु च” देवीपु० । “भोगोव्याप्तिः
सूक्ष्मसंक्रमणकालसन्निधाने पुण्यतमत्वमिति यावदिति
कल्पतरुः । वस्तुतस्तु भुज्यत इति भोगो भोग्यः रवि-
संक्रमणे अतीतानागतः कालो भोग्यस्तद्विमित्तपुण्य-
पापजननयोग्य इति यावत् । अतएव पुण्यपापविभा-
गेन फलमित्युपसंहृतम् । स कालः कथानित्याह ।
नाद्यः पञ्चदशैति उभयतः पञ्चदशदण्डपुण्यत्वं दिवा
विष्णुपदीविषयमिति तिथितत्त्वे वक्ष्यते । सान्निध्य-
मित्यादिना तस्यैव कालस्य स्तुतिः । विकल्पते स्वभावात्
प्रच्यवते । देवी संक्रान्तिकालस्वरूपा संक्रान्त्युपक्रमे
देवीपुराण एव “समायनस्त्वर्मांसः पक्षोहश्च क्रमेण
तु । स्थूलसूक्ष्मविभागेन देवी सर्वगता विभो !” ।
इत्यभिधानात् “कलाकाष्ठादिरूपेण परिणामप्रदायिनी”
इति मार्कण्डेयपुराणाञ्च” रघु० । तत्र कृताभिषेकायां

राजमहिष्याम् “ज्ञातोऽसुलिप्तः सुरभिः रुग्नी रुचिर-
भूषणः । ज्ञातां विशुद्धवसनं गच्छेद्देवीं सुभूष-
णाम् । न हि देवीगृहं गच्छेदात्मीयात् सन्निवेश-
नात् । अत्यर्थवक्तुभोऽपीह विश्वासं स्त्रीषु न व्रजेत् ।
देवीगृहगतं भ्राता भद्रसेनममारयत् । मातुःशय्यान्तरे
लीनं कारुषञ्चौरसं सुतम् । लाजान् विषेण संयोज्य
मधुनेति विलोडितः । देवी तु काशीराजेन्द्रं निजधान
रहोगतम्” काम०नीति० ।

देवीकोट पु० शोणितपुरे वाणासुरपुरे त्रिका० ।

देवीन्धियक पु० देवीं धिया इत्याद्याप्रतीकशब्दोऽस्ति अत्र
अनुवाके अध्याये वा गोषटा० वुन् । देवीं धियेत्याद्याप्रती-
कयुक्ते अनुवाके अध्याये च ।

देवीपुराण न० देव्यामाहात्म्यादियुक्ते उपपुराणभेदे

देवीभागवत न० देव्या माहात्म्याविदेकं भागवताख्यं पुरा-
णम् । पुराणभेदे तच्चोपपुराणं कल्यान्तरे महापुराणं
वेति उपपुराणशब्दे निष्पीतं तत्र दृश्यम् ।

देवीमाहात्म्य न० इत० । मार्कण्डेयपुराणान्तर्गते “सा-
वर्णिः सूर्यतनय इत्यादिके सार्वर्षिर्भविता मत्तुरित्यन्ते
तयोदशाध्यायात्मके ग्रन्थभेदे “श्रीषण्ति चैव ये भक्त्या
देवीमाहात्म्यसत्तमम्” मत्स्यापु० ।

देवीरापसक पु० देवीराप इत्याद्याप्रतीकमस्यत्वानुवाक्ये
अध्याये वा गोषटा० वुन् । देवीराप इत्याद्याप्रतीकयुक्ते
अध्याये अनुवाके च ।

देवीसूक्त न० देव्याः तद्देवताकं सूक्तसूक्तसुसुदायः । ऋग्वेदे
शाकलसंहितायामतिप्रसिद्धे देवीदेवताके १सूक्तभेदे
“रातिसूक्तं जपेदादौ मध्ये सप्तशतीं जपेत् । प्रान्ते तु
जपनीयं वै देवीसूक्तमिति क्रमात्” मरीचिकल्पः । तत्रैव
पुरश्चरणप्रकरणे “कृष्णाष्टमीं समारभ्य यावत्
कृष्णचतुर्दशीम् । दृष्ट्वाकोत्तरमाजाप्यं पूर्वसंपुटितं तत् ।
एवं देव्या यथा प्रोक्तः पौरश्चरणिकः क्रमः । तदन्ते
हवनं कुर्यात् प्रतिश्लोकेन पायसम् । रातिसूक्तं प्रति
ऋचं तथा देव्याश्च सूक्तकम् । ऊत्वान्ते प्रजपेत् स्तोत्र-
सादौ पूजादिकं सुने !” अत्र गुप्तवतीकारा आहः ।
“पूर्वसंपुटितम् पूर्वाभ्यां पूर्वोक्ताभ्यां रातिसूक्तदेवीसू-
क्ताभ्यां संपुटितम्” प्रतिश्लोकेनेति मन्त्रविभागोपलक्ष-
णम् कात्यायन्यादितन्वोक्तसप्तशतीविभागग्रन्थस्य हव-
नादिविधिं प्रति वाक्यशेषत्वेन तेनैव वैधपदार्थनिर्णय-
यावश्यमभावात् । रातिसूक्तदेवीसूक्ते च ऋग्वेदे